

ภาคที่ 12

บัญญัติต้องห้ามสำหรับ ผู้นำทัพ

เรียบเรียงโดย: พ.อ. บัญชา ดุริยพันธ์

... อันโทษสิบประการนี้

ถ้าผู้ใดสละมิได้ ไม่ควรนำทัพ.

ซึ่งโทษ สิบประการนั้น คือ ...

คำรบหนึ่ง พึงถือแต่น้ำใจ ไม่รักชีวิต คิดว่าตัวเข้มแข็ง ไม่ตรองดูให้รู้กำลังข้าศึก

คำรบสอง ไม่ส่งโดยปัญญาว่าการร้อนและเย็น เห็นแก่จะทำโดยเร็ว

คำรบสาม ห้ามนำจิตอย่าโลภ ถ้าเห็นแก่โลกเอาทรัพย์ท่านผู้อื่นมาเป็นอาณา

ประโยชน์ โทษนั้นมีหลายประการ

คำรพลี มีน้ำใจอ่อน ถ้าคนผิดมาอ่อนวอน ไม่ฆ่าตามอาญาศึก

คำรพห่า ถือปัญญาแก่ตัวไม่กลัวแก่ข้าศึก คิดจะชนะถ่ายเดียว

คำรพหก เป็นคนหุเบา ถ้ามีผู้ว่าสิ่งใดก็เชื่อฟัง ไม่นักแน่นตริกตรองดูให้ละเอียด

คำรพเจ็ด มีแต่ใจโมหัน ไม่เลือกคนที่ดีใช้กลับให้คนชั่วเป็นใหญ่บัญชาการ ทหาร

มักเสียใจ

คำรพแปด ถือตัวว่าไม่มีใครเสมอ ทำการไม่ปริกษานายทัพนายกอง

คำรพเก้า ไม่เอาใจของตัวเป็นแน่ ฟังแต่คำคนพูดเพราะ เชื่อถือเอาถ้อยคำมาทำศึก

คำรพลิบ เป็นแม่ทัพไปที่เปลี่ยวแลทางกันดารก็มีได้ มีความเมตตาแก่ทแกล้ว

ทหาร โดยกำเริบอิศริยยศ พุดจาข่มจีตติเยนเพื่อนฝูงทั้งปวง

เรื่องควรรู้และระลึกไว้เสมอ

ผู้ปกครองอันยิ่งใหญ่ ประชาชนไม่เห็นว่ามีผู้ปกครอง

ทหารที่ดี ไม่มีความเป็นทหาร

นักสู้ที่ดี ไม่ดูร้าย

ผู้ชนะ ที่ดี ไม่เข้าร่วมทำสงคราม

นักใช้ ที่ดี ต้องทำตนให้ต่ำกว่าผู้ที่คนใช้

นี่คือ คุณธรรมอันพึงทำให้ไม่ขัดแย้ง

นี่คือ ความสามารถในการใช้คน

นี่คือ ภาวะสูงสุดในการเข้าได้กับฟ้า

การที่จะล่วงรู้ถึงความในของข้าศึกนั้น...

* จงอย่าถือเอาจากอุบัติเหตุ หรือ เทพดาอารักษ์

* อย่าคาดคะเนจากปรากฏการณ์ หรือ ลางเหตุเพียงผิวเผิน

* อย่าพิสูจน์จากมุมฉากโคจรแห่งวิถีดาวเดือน

****จำต้องรู้จากบุคคล จึงจะนับว่ารู้ความในของข้อเท็จจริง**

www.geozigzag.com